N°. 101. 1834.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- *Blad.*

Dingsdag 29 *April.*

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BREDA. — In de zitting der belgische afgevaardigden van gisteren zijn de discussien over de rapporten der ministers *Rogier* en *Lebeau*, ter zake der jongste plunderingen en de uitdrijving van vreemdelingen, voortgezet geworden. In deze zitting was het voornamelijk de heer *Fleussu* die de bewindslieden over derzelver gedrag in deze beide aangelegenheden aanviel. Het waren naar zijn gevoelen niet de lijsten van inschrijving voor den inkoop der paarden van den prins *van Oranje*, noch de taal der zoogenaamde orangistische bladen, die aanleiding tot de plunderingen gegeven hadden, maar de zucht om het orangismus onder puinhoopen te versmoren, terwijl men had moeten bedenken, dat de onderdrukking integendeel de deelneming opwekt. Het eenige middel om het land van deze regelmatige schokken te verlossen, vond de heer *Fleussu* in de spoedige regeling der buitenlandsche betrekkingen. Het inconstitutionele van den maatregel van uitdrijving voorts betoogende, schreef hij dien niet aan een gevolg der plunderingen toe, maar als in verband staande met de tegenwoordige worsteling in Frankrijk tusschen het gouvernement en de associatien, en dacht hem, dat het oogmerk van het bestuur daarmede alleen zou geweest zijn, te voorkomen, dat de leden dier associatien in hunne pogingen niet op Belgie terug werkten, doch dat het bewind beter zou hebben gedaan, zijne vrees deswegens der kamer te kennen te geven, die des vereischt daartegen had kunnen voorzien, in welk geval het bewind de constitutie ook niet zou geschonden hebben. — Ter verdediging van de tegen hem den vorigen dag ingebragte beschuldigingen vatte de minister *Rogier* in deze zitting andermaal het woord op, zijn gedrag in de beide dagen van 5 en 6 dezer, hoofdzakelijk met de reeds aangevoerde argumenten, van berisping zoekende vrij te pleiten. De laauwheid der militairen moest volgens hem geweten worden, deels aan het groot aantal plunderaars, deels aan den zedelijken invloed, welken het geroep van het volk, van *leve de koning! weg met de orangisten!* op de soldaten had gehad! en het ware, - zeide hij - eene verkeerde ingeving geweest, zoo iemand onder zoodanige omstandigheden de volksmeening wat al te zeer hadde afgekeurd. Voorts zeide de minister *Rogier* ter zake der plunderingen nog, dat men juist zoozeer bij de geleden schade niet moest stilstaan, als wel bij die, welke had kunnen gebeuren; van vijf of zes honderd personen, die aan de volkswoede hadden kunnen aangewezen worden, waren er toch slechts zeventien het slagtoffer van dezelve geworden! Ten slotte nam hij ook voor zich de verantwoordelijkheid op van den maatregel van verbanning, als door de omstandigheden gebillijkt, en zocht hij eindelijk zijne vorige staatkundige loopbaan, bepaaldelijk met de redactie van den Luikschen *Politique*, zoo goed mogelijk te regtvaardigen. - Ook de heer *Nothomb* nam in deze zitting de verdediging van het bestuur op zich, de plunderingen onder anderen toeschrijvende aan het onzekere karakter van het oproer, aan de desorganisatie der burgerwacht, aan de zwakte der troepen, aan de vereischte voorafgaande tusschenkomst der municipale autoriteit; de verbanningen werden door hem mede verdedigd, en wel uit het oogpunt van de tegenwoordige worsteling in Frankrijk en derzelver terugwerking op Belgie.

Naar het zich intusschen laat aanzien, zullen de discussien over de beide voormelde onderwerpen, na de kamer nog een of twee dagen te hebben bezig gehouden, eindigen met een overgaan tot de orde van den dag, gelijk dit reeds eenmaal, tijdens de niet minder hevige discussien, ter gelegenheid der overeenkomst van Zonhoven, heeft plaats gehad; en zulks is met te meer grond te vermoeden, daar er door de oppositie-leden, ofschoon het bewind ten hevigste aanvallende, nog geen enkel voorstel van welken aard ook is gedaan, en de discussie derhalve, als tot geen resultaat leidende, van zelve op niets moet uitloopen.

— Het hof van appel te Brussel heeft gisteren het repliek van het publiek ministerie in de zaak van den heer *Cramer* van Antwerpen gehoord, alsmede de heeren *Verhaegen*, *Stevens* en *Barbançon*, het publiek ministerie weder beantwoordende. De uitspraak is op heden bepaald.

— Te Luik heeft de heer *Dobelin* den provincialen gouverneur, den kapitein der gendarmerie en den procureur des konings voor de regtbank gedaagd, ten einde deze den maatregel van uitbanning, die hem getroffen heeft, voor onwettig mogt verklaren. Een aantal advokaten heeft over eene consultatie in 't belang der zaak van den heer *Dobelin*, geraadpleegd.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 97 ¼; Braz. 75 ¾; Sp. perpet. 67 ¾, 68; 3 pCt. 44 ¾ Uitgest. 15 ¾, ⅞; Sicil. 92 ¾; Rom. L. 93⅞, 94.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24sten April.

De kamer van afgevaardigden heeft gisteren met eene meerderheid van 237 tegen 20 stemmen, aan den minister van binnenlandsche zaken een buitengewoon krediet van viermaal-honderd duizend franken verleend, om te voorzien in de behoeften der gekwetsten en der betrekkingen van de gesneuvelden bij de laatste onlusten. De eenige bedenking, welke dit voorstel ontmoette, was die, dat dezelfde onderstand tot verligting mogt strekken van de ongelukkigen, die, zonder aan den opstand deel te hebben genomen, in hunne personen of goederen aanzienlijk nadeel hebben geleden. Voorts nam de heer *Prunelle*, als maire van Lyon, deze gelegenheid waar, om de noodzakelijkheid te betoogen, dat de schade, door de ingezetenen van Lyon geleden, op 's lands kosten zoude worden vergoed.

Voorts heeft de kamer de beraadslaging over het budget van het ministerie van finantien geopend en onderscheidene hoofdstukken van hetzelve aangenomen. Welligt ware de geheele voordragt in weinige oogenblikken doorgegaan, indien niet eenige leden der oppositie zich hadden beklaagd, dat het rapport der commissie niet behoorlijk was rondgedeeld. Over dit verzuim ontstond eene vrij ernstige woordenwisseling, tusschen den voorzitter en den heer *Mercier*, die ten gevolge had, dat men, om genoegen te geven, het overige der discussie tot heden uitstelde.

— De berigten uit de oostelijke departementen vermelden, dat in verschillende plaatsen niet minder dan een dertigtal onderofficieren in hechtenis zijn genomen. Een der regimenten dragonders te Luneville in bezetting, schijnt de hoofdzetel der republikeinsche partij in het leger te zijn geweest, waaraan zich bij de overige korpsen de zoogenaamde sectien aansloten. Te St. Etienne zijn ongeveer 150 werklieden in verzekerde bewaring gesteld.

Het bevestigt zich voorts, dat een gedeelte der opstandelingen, de slagting te Lyon ontkomen, zich naar onderscheidene kanten hebben verspreid. Onder anderen schrijft men, dat het dorp Mezieux, op twee uren afstands van genoemde stad gelegen, door een veertigtal dier onruststokers werd overvallen, dat echter de ingezetenen zich onmiddellijk hebben gewapend, en hen tot eenen overhaasten aftogt genoodzaakt.

De stedelijke regering van St. Etienne, heeft aan de moedige bezetting, die deze stad voor de grootste rampen behoedde, een dankadres doen aanbieden.

— Ofschoon de rust te Lyon niet openlijk is gestoord, schijnt er echter, onder een gedeelte der bevolking, bij voortduring eene ongewone spanning te heerschen, zoodanig, dat men telkens vechtpartijen tusschen de troepen en eenige werklieden en studenten heeft tegen te gaan. Men spreekt van het ontwerp, om aan eene bijzondere commissie het onderzoek op te dragen, door welke middelen aan de talrijke fabrieken meerder werkzaamheid en bij gevolg aan de arbeidende klasse verdiensten en rust te verzekeren zoude zijn.

— Heden (24 *April*) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 104,15; 3 pCt. kont. 77,85; op tijd 77,90; Nap. renten kont. 94,75; Sp. perpet. kont. 68⅛; op tijd 68 ¼; 3 pCt. kont. 42⅛; op tijd 42⅜; Cortes geopend 28.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 28sten April.

Heden morgen vroegtijdig heeft het reserve-bataillon der 2de afdeeling infanterie, onder de bevelen van den Wel-Ed. Gestr. Heer Majoor *Beukman*, onze vesting verlaten, om, gelijk door ons reeds gemeld is, met het 1ste bataillon dier afdeeling, thans in bezetting op de forten Lillo en Liefkenshoek, van garnizoen te verwisselen.

Met leedwezen zagen de ingezetenen dezer stad gemeld bataillon van hier vertrekken, daar hetzelve, gedurende omtrent een vierjarig verblijf alhier, - de manschappen door derzelver ordelijk gedrag en krijgstucht, en meer bijzonder de heeren officieren door derzelver vriendschappelijk verkeer en beschaafden omgang, - de algemeene achting en genegenheid zich hadden verworven.

— Het op de landswerf te Amsterdam gebouwd exercitie-vaartuig *Urania* is in dienst gesteld ter instructie voor de adelborsten van het instituut te Medemblik, zijnde het bevel daarover opgedragen aan den zich thans op nonactiviteit bevindende luitenant ter zee der 1ste klasse *G. Verveer*.

— Te Brussel zijn ll. zaturdag door de afgevaardigden de discussien over de rapporten van de beide ministers *Rogier* en *Lebeau*, betrekkelijk de plunderingen en de uitdrijvingen, voortgezet geworden. Van de zijde der oppositie-leden hebben zich voornamelijk de heeren *Dumortier* en *Jullien* in deze zitting laten hoo-

ren. Door den eersten dezer leden werd de schuld van het gebeurde op den 5den en 6den dezer, uitsluitend op de orangistische partij geworpen, die tot de plunderingen had aangezet en naar zijn zeggen haar eigen verlangen had vervuld gezien. De werkeloosheid der burgerwachten werd door hem aan de bewindslieden geweten, die dezelve voorbedachtelijk hadden laten te niet gaan. Door de ministers *F. de Merode* en *Lebeau* werd den maatregel van uitbanning nogmaals verdedigd. Het vervolg der beraadslagingen over de beide rapporten werd tot heden uitgesteld.

Volgens den *Courrier* hebben de studenten aan de hoogeschool van Leuven brieven van gelukwensching geschreven aan de heeren *de Brouckere* en *Ernst*, wegens derzelver gehouden redevoeringen in de zitting van ll. donderdag, over de thans in discussie zijnde onderwerpen.

— Het hof van appel te Brussel heeft ll. zaturdag uitspraak gedaan in de zaak van den heer *Cramer* van Antwerpen. Hetzelve heeft, op grond dat de regtsmagt, zonder de constitutionele beginselen van de onafhankelijkheid der onderscheidene magten in den staat te schenden, zich niet verzetten kon tegen een koninklijk besluit, door den minister van justitie gecontrasigneerd, die dus onder zijne verantwoordelijkheid aan het besluit gevolg geeft, de beide ordonnantiën van den president der regtbank te Antwerpen - waarbij dezelve zich competent verklaarde en verbod deed van aan het arrest van uitbanning gevolg te geven - voor nietig verklaard, genoemde regtbank onbevoegd in de zaak kennis te nemen, en den gedaagden tot de kosten veroordeeld.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 25sten April.

De kamer van afgevaardigden heeft in hare zitting van gisteren de beraadslaging over het budget van het ministerie van financiën ten einde gebragt. Er is in den loop dier beraadslaging eene vrij ernstige discussie ontstaan over een amendement door den generaal *Bertrand* voorgesteld, dat ten doel had om aan de onderofficieren en soldaten, die door *Napoleon*, sedert zijn vertrek van het eiland Elba, tot den dag waarop hij te Parijs voor de tweede maal als Keizer werd erkend, tot ridders van 't legioen van eer werden benoemd, dezelfde jaarwedde toe te leggen, die aan de overige leden dier instelling, in eenen ondergeschikten rang geplaatst zijnde, wordt uitbetaald. Ofschoon dit niet onbelangrijk voorstel reeds in eene vorige zitting werd verworpen, op grond dat de gedachte benoemingen niet door het destijds gevestigd gouvernement waren geschied, meende men echter daarop terug te mogen komen, om een, zoo het heette, in 't oog loopend ongelijk, de dappere verdedigers van het vaderland, onder anderen bij Waterloo, aangedaan te vergoeden, en zulks te eerder, omdat derzelver getal op twee a drie honderd was terug gebragt, en dus die vergoeding niet meer dan 70 duizend franken 's jaars konde kosten. - Door eenige leden der oppositie ondersteund is het amendement in handen der commissie gesteld, om daarop nader verslag te doen.

— De afgevaardigden van het stedelijk bestuur van Lijon, die alhier zouden bewerken dat de aanmerkelijke schade aan die stad in den laatsten opstand toegebragt, uit 's lands schatkist zoude worden vergoed, hebben zoo men zegt, bij het ministerie weinig gehoor gevonden. Met het meeste vertrouwen schijnen zij zich te beroepen op de omstandigheid, dat het gouvernement door de ontbinding der nationale garde hunne lastgevers van het eenige middel heeft beroofd, waardoor men de opstandelingen zoude hebben in toom gehouden, althans den verwoestenden strijd voorgekomen, waarvan de rustige ingezetenen thans het slagtoffer zijn.

— De berigten uit de departementen vermelden nagenoeg niet anders, dan dat nog dagelijks een aantal personen worden in hechtenis genomen. De commissie door de kamer der pairs met de instructie der laatste onlusten belast, komt dagelijks bij een om beschuldigden en getuigen te verhooren. Waarschijnlijk zal dit onderzoek nog drie maanden duren, en heeft hetzelve zoo men zegt, tot nu toe weinig belangrijks opgeleverd. Zij die aan het hoofd der volksbeweging stonden, hebben zich hetzij uit de handen der justitie weten te houden, hetzij de bewijzen hunner schuld genoegzaam verborgen. Eene eigenlijke aanklagt zal dus waarschijnlijk alleen de zoodanigen treffen, die met de wapenen in de hand zijn gevangen genomen.

— Te Lijon heeft op den 21sten dezer de regtbank van eersten aanleg uitspraak gedaan in de zaak der mutuellisten, die de opstandelingen aldaar tot voorwendsel strekte en in beweging bragt. Een vrij groot aantal der leden dier vereeniging zijn tot gevangenisstraf, echter voor niet langer dan drie maanden veroordeeld.

— Onder dagteekening van den 16den dezer schrijft men uit Madrid dat aldaar verschillende personen van rang, onder anderen den bevelhebber der jagers van de koninklijke garde, den generaal *Mazina Verdez y Cabanos*, waren in hechtenis genomen. Voorts wilde men weten, dat *Merino* door de troepen der Koningin uit Kastilien was verdreven en naar de omstreken van Santander de wijk had genomen.

— Heden (25 *April*) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 104,10; op tijd 104,25; 3 pCt. kont. 78; op tijd 78,05; Nap. renten kont. 94,65; op tijd 94,70; Sp. perpet. kont. 69; op tijd 69¼; 3 pCt. kont. 42⅞; op tijd 43; Cortes geopend 28¼.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 25sten April.

Er loopt sinds eenige dagen alhier het gerucht, dat een Oostenrijksch generaal tot opperbevelhebber over de Bondstroepen, welke in de omstreken dezer stad liggen, en tevens tot militair kommandant hier ter stede zal benoemd worden. Nog spreekt men van een protocol der Bondsvergadering, waarbij ons politiewezen op eenen krachtigen voet geregeld, en onze gewapende magt in verband met hare krijgsmagt gebragt wordt. Daarbij zou, onder anderen, het hoofdbestuur der politie, bij het uitbreken van onlusten, aan den boven vermelden generaal en kommandant zijn opgedragen, en bepaald zijn, dat er drie plaatskommandanten zullen wezen, namelijk, een Oostenrijksch, een Pruissisch en een Frankforter, door wie, in geval van oproer, de bondstroepen binnen deze stad zouden binnengeleid en onze krijgsmagt zou aangevoerd worden. De inwendige politie zou aan het stedelijke bestuur verblijven, doch van alles wat er gebeurt, zou naauwkeurig berigt aan den generaal-kommandant worden gegeven. Met gespannen verwachting ziet men de bekendmaking van dit protocol te gemoet, hetgeen echter niet kan plaats hebben, dan nadat onze senaat zijne toestemming tot deze maatregelen zal gegeven hebben.

— Volgens berigt uit Warschau van 18 dezer is de stedehouder des koningrijks, prins *Paskewitsch*, aldaar daags te voren uit Petersburg teruggekomen.

— De maarschalk *Marmont*, Fransch gezant bij het Russische hof, wordt eerlang te Odessa verwacht, van waar hij zich naar Konstantinopel, en vervolgens naar Egypte, waarschijnlijk ter vervulling van eene staatkundige zending, zal begeven.

— De Hanoversche standen, die in Februarij ll. waren uiteen gegaan, zijn tegen den 12den Mei weder bijeen geroepen.

— Men schrijft uit Weenen, dat de ministeriele conferentien zich langer schijnen te rekken, dan men voor eenigen tijd vermoed had. Men beschouwde het als niet onmogelijk, dat eenige leden dier conferentie genoemde stad verlaten en door andere vervangen zouden worden.

— Volgens berigten van de grenzen van Tyrol, was aldaar sedert het begin dezer maand een gerucht in omloop, wegens de vorming in Tyrol en Vorarlberg, van eene aanzienlijke landweer, waartoe niet minder dan 60,000 man op de been gebragt zouden worden. Er zouden uit Tyrol reeds vertoogen naar Weenen gezonden zijn, ten einde te bewerken, dat deze maatregel, zoo bij onherroepelijk vastgesteld mogt zijn, met de meestmogelijke inachtneming van de belangen der ingezetenen van dat gewest zoude worden uitgevoerd.

— Ter Weener beurs zijn de fondsen in den laatsten tijd eenigzins dalende geweest. Op den 17den stonden dezelve 5 pCt. Metal. 97 15/16; 4 pCt. 88; Bankactien 1243; — Den 18den 5 pCt. 97⅞; 4 pCt. 87¾; Bankactien 1240.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 25sten April.

Het Lagerhuis heeft zich de beide vorige dagen bezig gehouden met de beraadslaging over het voorstel van *O'Connell*, om eene commissie te benoemen, die een opzettelijk onderzoek zou doen naar de gevolgen, welke de vereeniging op het stuk der wetgeving, die sedert 1 Januarij 1801 tusschen Ierland en Groot Britannie bestaat, voor eerstgenoemd eiland heeft gehad. De heeren *Spring-Rice*, *Tennent* en *Littleton* hebben dit voorstel met zeer veel warmte bestreden, den voorsteller beschuldigd van door allerhande valsche berekeningen de stelling, dat Ierland door deszelfs naauwere vereeniging met Groot-Britannie in verschillende opzigten veel geleden had, te hebben willen staven, en openlijk verklaard, dat het verlangen van *O'Connell* en de door hem misleidde Ieren, om een afzonderlijk Iersch parlement te zien herstellen, eigenlijk niets anders beteekende, dan den wensch, om zich geheel van Groot-Britannie af te scheuren. De heer *Spring-Rice* heeft dan ook van zijnen kant voorgesteld, om niet slechts de benoeming der commissie te verwerpen; maar integendeel, in overeenstemming met het Hoogerhuis, een adres aan den koning aan te bieden, waarbij het parlement op de stelligste wijze verklaart voor de instandhouding der unie van 1800 tusschen Groot-Britannie en Ierland, als voor het laatste eiland inzonderheid voordeelig en wenschelijk, steeds te zullen waken, doch tevens steeds volgaarne alle middelen tot verbetering van den toestand van Ierland te zullen aangrijpen. — Heden avond zullen de beraadslagingen over deze belangrijke zaak worden voortgezet. Tot nu toe hebben zich wel eenige Iersche, maar geene Britsche leden van het Lagerhuis van eenigen naam voor het voorstel van *O'Connell* verklaart; doch desniettemin meenen sommigen, dat de heer *Spring-Rice* te ver is gegaan, door aan de leden van het parlement eene soort van verbindtenis te willen opleggen, dat zij zelfs het in overweging nemen van eene intrekking der unie van 1800 afkeuren.

— De leiders der genootschappen van handwerkslieden hebben thans besloten, om met hun verzoekschrift wegens de te Dorchester veroordeelde boerenknechts, niet weder bij den minister *Melbourne* te verschijnen; maar hetzelve bij de eerste de beste gelegenheid door eene bezending van weinige personen regtstreeks aan den koning te doen aanbieden.

— Het heeft zich bevestigd, dat er tusschen Engeland, Frankrijk, Spanje en Portugal een verdrag gesloten is, waarbij het Schiereiland onder de bescherming der beide eerstgenoemde Mogendheden gesteld is, en hetwelk ten doel heeft, de herstelling der rust en orde aldaar. De koninklijke boodschapper, die dit door de ministers der vier bovenvermelde Mogendheden onderteekend verdrag moet overbrengen, is ll. Woensdag uit Londen vertrokken, om den volgenden dag zich te Plymouth in te schepen en naar Lissabon over te steken. Bij dat verdrag moet, onder anderen, bepaald zijn, dat een Spaansch leger en eene Britsche vloot naar Portugal zullen gezonden worden, om dom *Miguel* te verjagen, welke Vorst, gelijk mede don *Carlos*, en *niet*, gelijk men vroeger beweerde, dom *Pedro*, het Schiereiland zullen moeten ontruimen.

— Op de Londensche beurs van den 25sten April zijn de 3 pCt. gecons. 91¼; de 5 pCt. N. W. S. 95⅜ à ½ en de 2½ pCt. 50⅜ à ½ gebleven; Portugal 73¼.

VERVOLG en SLOT der beraadslagingen van de tweede kamer der Staten-Generaal, op Donderdag den 24 dezer, over het ontwerp tot verzekering der rente-betaling voor Julij 1834.

De heer *Luijben* meent de natie met dergelijke bezwaren, als dat is der rentebetaling voor Belgie, niet langer te kunnen doen gedrukt gaan. Hij is niet overtuigd, dat er met dien ernst is te werk gegaan tot beëindiging der geschillen, als waarvan men onophoudelijk gewaagt. Intusschen zou men aan den algemeenen wensch tot afdoening hebben moeten gehoor leenen; maar alles is op hetzelfde punt gebleven; onze krijgers staan nog doelloos aan de grenzen; steden blijven nog buiten de wet gesteld; en een gedeelte der natie lijdt gevoelig onder den druk der belastingen, welke druk nog vermeerderd wordt door die tallooze vexatien, welke bij de inning der belastingen plaats vinden, en waarvan de spreker velen bijbrengt. Daarbij komt dat de landbouw zich in eenen kwijnenden toestand bevindt en de belastingen op personeel en patenten de nijvere volksklasse bijzonder treffen. Als van zelve stelt de natie zich dan ook telkens de vragen voor oogen, wat aan te vangen en waartoe dit een en ander dient, en hij hoopt inderdaad, dat het niet naar huis zenden der schutters, te midden dezer omstandigheden, niet die heillooze gevolgen moge naar zich sleepen, als hij daarvan verwacht. Onder de bezuinigingen die hoogst noodzakelijk waren, kunnen ook, naar des sprekers oordeel, gerekend worden de bezoldiging van Belgen, die hij in twee klassen rangschikt als: 1°. degenen welke regt op onze erkentelijkheid hebben, en te 's Hage stil hun wachtgeld verteeren, en 2°. degenen die mobiele Belgen kunnen worden genoemd, en heen en weder naar hun vaderland reizen. Maar deze laatste brengen dezen staat een dubbel verlies toe; niet alleen dat zij hunne diensten niet om niet verrigten, maar zij brengen door hunne valsche rapporten omtrent den inwendigen toestand van Belgie onze regering op een dwaalspoor en doen haar den weg verlaten, die alleenlijk ons den heilstaat kan aanbrengen. De laatste gebeurtenissen in Belgie hebben echter bewezen, dat vooralsnog de hoop eener contra-revolutie een droombeeld kan worden geheeten, en dat op dit oogenblik de regering stellig van Belgie moet afzien. Zij heeft echter tot hiertoe niet verkozen het leger eenige vermindering te doen ondergaan, onze oorlogsmiddelen te onttakelen, en bezuinigingen tot stand te brengen, maar men moet daartoe komen, en aan den tijd de verwezenlijking van onze wenschen en verlangen over laten. Schikken is op dit oogenblik het noodzakelijkste, en de regering moet alles in het werk stellen om een einde te verhaasten. In de benarde oogenblikken, waarin Nederland zich bevindt, waarin duizenden op schikking aandringen, de te korten zich op een stapelen, enz., ziet hij geene reden, geen verlof, om het volk nieuwe lasten op te leggen.

De heer *van Dam van Isselt* zegt dat bij iedere beraadslaging over eenige financiele wet de taak van den vertegenwoordiger, die het met Koning en Vaderland wel meent, moeijelijker wordt, omdat hem de regtstreeksche handelingen met het ministerie zijn verboden, en alle teregtwijzingen aan ministers zich tot een theebezoek bepalen, waarbij de politieke aangelegenheden het eene oor in en het andere oor uitgaan. Hem blijft alzoo niet anders over dan te spreken, en de toon waarop hij spreekt is ernstig, omdat hij de waarheid niet kan bemantelen, even als velen, die de gebreken verheelen, omdat zij van het kruid des budgets zich verzadigen, terwijl hij door deze als gevaarlijk mensch en als een franschen demagoog wordt uitgekreten. Verachtelijk echter zijn degenen die daarvoor de pligten zouden verzaken, die zij volgens hun geweten hebben te vervullen. De thans in beraadslaging zijnde wet doet het oog slaan op den onzekeren toestand waarin het Vaderland verkeert, waaromtrent het uit de jongste onbeteekenende staatkundige mededeeling gebleken is, dat de belangen van Oud-Nederland worden opgeofferd voor een armzalig gewest, Luxemburg; dat de schutterijen, de vrijwilligers, doelloos en onregtmatig in dienst worden gehouden; en dat wel in strijd met de door den minister van finantien op het laatst des vorigen jaars zoo plegtig gegeven beloften, waartoe dient, dat nu, met den 15den Mei, de doorloopende twee maandelijksche verloopen zullen ophouden, niettegenstaande er dan een jaar gelegenheid ware geweest, een groot deel onzer krijgsmagt naar huis te kunnen zenden. Zoo gaat men voort, met verwarring in de financien, opstapeling van renten en schulden, invoering van allerlei soort van papier, credieten, overschotten van leeningen, schatkistbilletten van verschillende renten, en de baaijert van verwarring zal door niemand meer kunnen worden ontward; al meer en meer bewaarheden zich de woorden van den heer *Dupin*, dat de orde in de financien een vraagstuk tot het behoud der openbare rust uitmaakt, en dat de gevolgen van wanorden onberekenbaar kunnen worden geacht. Ondanks het verraad, den ontrouw der Belgen, het slecht gedrag der bondgenooten, is het nationale crediet staande gebleven, maar thans versiert men het huis van binnen, terwijl het van buiten door woedende stormen wordt bedreigd, en zijne grondzuilen worden verwoest. Intusschen zal de spreker, maar wel voor de laatste maal, toegeven, en onder de dringende bede dat de schutterijen en vrijwilligers huiswaarts mogen keeren, en met waarschuwing voor de toekomst, voor de wet stemmen.

De heer *Luzac* heeft zich beijverd, om in een breedvoerig betoog aan te toonen, dat men dwaalt als men van Belgisch aandeel in de schuld spreekt, daar er, integendeel, tot heden toe slechts eene Nederlandsche schuld bestaat, aan welker rente-betaling wij ons niet mogen, kunnen, noch moeten onttrekken. Zoo doende zal het openbaar crediet worden gehandhaafd, en de hoofdzenuw van den staat geen nadeel worden toegebragt; de afval van eenige gewesten kan het getrouw geblevene deel niet onttrekken aan de verbindtenissen, die door het geheel zijn aangegaan. Een ander stelsel zou ten gevolge hebben, dat elke geldschieter voortaan ongeneigd zoude zijn, om de Regering bij te springen. Hij deelt intusschen in het gevoelen van hen, die de Regering bidden, dat alles worde aangewend om het te zegenen oogenblik eener ten einde brenging onzer geschillen te verhaasten, en dat een staat van krachtsontspanning eindige, die als doelloos kan worden aangemerkt, hoogst noodlottig is voor de ingezetenen, en men zich door zoodanig te handelen verzekerd konde houden, dat de geheele Natie zich, even als in 1830, tot verdediging van haardsteden en altaren, ware het nood, als een eenig man zou verheffen. Hij trad niet als beschuldiger, maar even min als verdediger des gouvernements ten opzigte der gevoerde onderhandelingen op: in alle opzigten gevoelt hij zijnen pligt als volksvertegenwoordiger; aan de eene zijde om een staat van zaken te doen eindigen, die ons ten verderve leidt, en aan den anderen kant om, zoo lang die omstandigheden duren, ook voor de voldoening van de regten der schuldhouders van den staat te zorgen. Men zegt steeds, men moet dat Belgische aandeel niet voldoen, maar men gaat niet na, hoe men dan toch wel dit aandeel zou willen of kunnen splitsen, daar alle fondsen tusschen de beide landen een waren, en bijvoorbeeld Godshuizen weinig weten, hoe vele gelden zij dan wel van Belgen of Hollanders ontvangen hebben. Het Weener-verdrag, waarbij het koningrijk der Nederlanden werd tot stand gebragt, vorderde zoodanige gelijken staat van zaken in beide de landen, en het zou derhalve eene inbreuk op verbindtenissen zijn, daaraan niet te voldoen. Zoude eene dergelijke handeling van nietbetaling der renten ons niet den schimp, belastering en verguizing van buitenlanders hebben op den hals geladen en de vernietiging van het crediet niet ten gevolge gehad hebben? Hij zal voor het ontwerp stemmen.

De heer *Schimmelpenninck* verklaart zich op gelijke gronden als vorige sprekers ten voordeele eener spoedige beslechting onzer geschillen, het sluiten van den vrede, het naar huis zenden der schutterijen, de invoering van aanzienlijke bezuinigingen, enz. Hij verwondert zich, dat er mandaten door de Rekenkamer worden afgegeven voor gelden, die niet zijn toegestaan; het geen niet heeft kunnen plaats vinden, dan met toestemming der Regering. Hij gelooft dat na het traktaat van 21 Mei, na de overeenkomst van Zonhoven, waarbij het doortrekken over Belgisch grondgebied wordt toegestaan, na de verzekering van Engeland, dat wij voor elken aanval gewaarborgd zijn; en na de ongelegenheden, die Frankrijk, Engeland en Belgie zelve in hun midden te betreuren hebben, er aan eenigen aanval tegen ons niet meer kan worden gedacht. Een aanval van onze zijde is ook niet meer mogelijk, en zelfs bij den avontuurlijksten aanval zoude men met veel minder volk de grenzen en het land kunnen verdedigen. Men behoorde het offensief stelsel te verlaten, om tot een defensief stelsel over te gaan. Eene vermindering van ons leger zou deszelfs ontbinding niet naar zich sleepen. De schutterijen behooren huiswaarts te keeren, het belang van 's Rijks schatkist vordert het; het algemeen belang, dat des landbouwers en der ingezetenen, gebieden het, noodelooze kosten, noodelooze armen, konden worden uitgespaard, en, wat het voornaamste is, de ijver en geestdrift zouden bij de Natie niet uitdooven, gelijk thans het geval kon zijn. Bij het Departement van Oorlog ziet men dagelijks meer en meer nadeelen van den tegenwoordigen toestand in. Hij kan niet toestemmen aan een geheimzinnig Amortisatie-Syndicaat nieuwe verpligtingen op te leggen en zal stemmen tegen de wet.

De heer *Donker Curtius* deelt in het begrip van vorige sprekers niet. Niet onzentwege, maar wel van de zijde van Frankrijk en Engeland, zijn er telkens en onophoudelijk zwarigheden in de beslechting onzer geschillen met Belgie in den weg gelegd; en bij elken stap dezer beide kabinetten is derzelver staatkunde, om zich ons niet verder aan te trekken, op te merken. Elke mededeeling geeft nieuwe blijken van de onophoudelijke loffelijke pogingen onzer Regering, om tot een einde van zaken te geraken. Hij doet zien dat Belgie geen waarborg, noch zekerheid oplevert, en Nederland niet regtstreeks met hetzelve kan handelen. Hij ziet in de onderhavige wet geen grond tot eenige afkeurende stem; hoogst onstaatkundig zonde het zijn tot het verlies van het staats-crediet mede te werken. Nederland kon zich aan aangegane verpligtingen niet onttrekken. Overigens zal het de Regering wel bekend zijn in hoeverre tot eene vermindering des legers kan worden gekomen; hij wil zich daarover niet uitlaten, maar berust in dat vertrouwen, waarop de Regering te regt zoo zeer aanspraak maakt.

De heer *van Nes* zegt, dat hij een der eersten geweest is, om de betaling der Belgische renten in onze schuld af te raden. Hij moet daarop thans te meer aandringen, omdat het hem uit de laatste staatkundige mededeeling is gebleken, dat er vooreerst geene schikking met Belgie, ongelukkigerwijze, te wachten is. Met droefheid heeft hij de jongste mededeelingen aangehoord; zij hebben hem de overtuiging gegeven, dat in langen tijd de vrede nog niet te hopen is. Het Belgisch aandeel in de Ned. schuld kon op het getrouwe volk niet rusten; de afval van alle provincien, behalve een enkel gewigtig, zou hetzelfde gevolg als thans opleveren, namelijk dat hetzelve die schuld onmogelijk kon opbrengen. Gaat men op den tegenwoordigen weg voort, eene bankbreuk zal niet meer verre af zijn! Wat de kosten van oorlog betreft, en de afdanking der schutterijen, hij deelt in de gevoelens daaromtrent, want men bedenke toch wel, dat juist het stelsel van volharding medebrengt, alles aan te wenden om te kunnen blijven volharden, hetgeen op dit oogenblik geenszins het geval is. Eene wapenvertooning zonder nut is onstaatkundig, daarmede werken wij den vijand in de handen; en mogt ongelukkigerwijze het staatkundige onweder in Europa nog eenmaal losbarsten, dan zou het veel beter zijn, dat men bij de Natie wederom de vorige geestdrift vond, die thans nutteloos vervliegt.

De heer *Frets* spreekt in denzelfden geest als de heer *Donker Curtius*. Het ware intusschen te wenschen, zegt dat lid, dat de oppositie van een blad, dat te Rotterdam wordt uitgegeven, en dezelfde gevoelens, als van vele leden dezer vergadering voorstaat, even zoo welgemeend ware, als die welke in deze Vergadering wordt aan den dag gelegd. Maar dat blad, *l'Etendard*, hetwelk bezoldigd wordt, om uit Holland buitenslands zoogezegde revolutionnaire begrippen over te brengen, ontziet zich ook niet te schrijven, dat zoo lang er een Nassau op den troon is, er op geene schikking is te hopen!

De heer *Backer* somt de verpligtingen op die Belgie moet op zich laden, en vraagt tevens hoe het mogelijk zou zijn eene verdeeling en splitsing van alle papier in eens daar te stellen, gelijk men schijnt te verlangen. Hij ziet daarin zoo vele zwarigheden in de uitvoering, daargelaten het onregtvaardige van dezen maatregel, dat hij de gevolgen, die dergelijke maatregel zou kunnen hebben, niet wil schetsen. Ook hij deelt het gevoelen der noodzakelijkheid van afdoende bezuinigingen, het naar huis zenden der schutterijen, enz., en gelooft, dat, door de vertegenwoordigers des volks ten deze aan hun billijk verlangen te voldoen, volk en vorst elkander, in tijden van gevaar en nood, wederom, even als in 1830 en 1831, elkander zullen aantreffen, en de band van eensgezindheid zich al hechter en hechter en hechter zal sluiten.

Z. Exc. de Minister van Financien verdedigt de voordragt, en zal de staatkunde onaangeroerd laten, die door velen, of uit onbekendheid, of op andere gronden, verkeerd is beschouwd en beoordeeld; ja door velen zijn aanmerkingen gemaakt, die lijnregt strijden met de regten der uitvoerende magt, en als zoodanig onbeantwoord moeten blijven. Om vrede te maken, moet meer dan eene partij daartoe genegen zijn. Overigens deelt Z. Exc. in het begrip, dat er geen Belgisch aandeel in de schuld bestaat, maar de offers der Natie juist strekken, om een gedeelte der Nederlandsche schuld op dat gedeelte des Rijks af te werpen, hetwelk zich door opstand van het andere deel des Rijks heeft afgescheiden, maar welk ander gedeelte, zoo lang de scheiding niet jure bestaat, ook met de geheele schuld moet blijven belast, en het getrouwe volk behoort ook zoo lang mogelijk zijne hulp daartoe te verleenen, opdat er geen doodelijke slag aan het crediet van den staat worde toegebragt. Bovendien moet men opmerken, dat Neêrlands schuld niet alleen in zijn eigen midden besloten is, maar de schuldbrieven de geheele beschaafde wereld door verspreid zijn, en eene weigering tot betaling van het zoogenaamde Belgische aandeel, slechts aan Belgie ten voorwendsel dienen zou, om ons, onder het voorgeven dat wij geene renten betaald hadden, niets terug te geven. De Regering tracht echter buiten bezwaar der Natie de gelden tot deze rentebetaling te verkrijgen. Daartoe strekt de oplegging dier betaling aan het Amortisatie-Syndicaat, even als in 1824 heeft plaats gehad met het jaarlijks door het Syndicaat voor pensioenen te verstrekken millioen guldens; en in 1830 met de renteverminderring van de schuldbrieven van het Syndicaat. De

verwerping der wet zou tot stilstand in 's lands zaken aanleiding geven, ⅔ der schuldeischers van den staat zouden lijden, en de door den heer *van Dam* aangehaalde woorden van den heer *Dupin*, die Z. Exc. anders geenszins als een voorbeeld verlangt bij te brengen, bewezen, dat de verwaring der geldmiddelen tot de grootste ongelegenheden van den staat aanleiding geven kon.

Niemand meer het woord vragende, worden de beraadslagingen gesloten en het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 47 tegen 6 stemmen. Tegen hebben gestemd de heeren: Luyben, Fockema, Gockinga, van Nes, Schimmelpenninck en Ingenhousz.

Alle de ontwerpen zullen aan de Eerste Kamer worden gezonden.

De zitting is daarna opgeheven zonder bepaling van den dag der eerstvolgende bijeenkomst.

. Heden overleed ons eenigste kindje, met welks geboorte wij ons slechts Elf weken verblijd hebben.

Breda den 26 *April* 1834.

C. W. VAN ALPHEN.
B. DERKS.

. Op een Buiten in *Gelderland* wordt gevraagd een Ongehuwd PERSOON, de jagt compleet verstaande en die buiten den jagttijd Tuin- en zoogenaamd Boerenwerk kan waarnemen. Adres met franco-brieven aan het Bureau van dit Blad, onder letter A.

. Er wordt gevraagd: een MEESTERKNEGT, de Brouwerij doorkundig, en een MOUTERSKNEGT, mede zijn vak verstaande, bewijzen van goed gedrag kunnende vertoonen; zullende, naar bekwaamheden, eene goede belooning gegeven worden. Adres: liefst in persoon, of met *franko*-brieven, onder letter A, bij W. VAN DER WAL, Boekdrukker te Gorinchem.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BERGEN-OP-ZOOM zullen, op Vrijdag den negenden Mei 1834, des morgens om elf ure, ten Raadhuize aldaar, publiek presenteren aan te besteden:

Het HERSTELLEN en VERNIEUWEN van een gedeelte der *Havenmuur*, binnen gemelde stad, en wel aan de noordzijde van de haven van het gedeelte nieuwe muur, voor *het Schippershuis*, tot aan de Bontebrug; en aan de zuidzijde van de haven van gemelde brug tot aan het begin van de Houten beschoeijing bij de Waterpoort, met de leverantie van de daartoe benoodigde Materialen.

Zullende het bestek en de conditien van aanbesteding acht dagen te voren ter Stads-secretarie ter lezing liggen.

BERGEN-OP-ZOOM, den 18 April 1834.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VOORNOEMD,
De fungerende Burgemeester,
J. VERGROESEN.
Ter ordonnantie van denzelven,
J. AUGUSTIJN, Secr.

. Aanstaanden Woensdag den 30 April 1834, Publieke Verkooping van eenen zeer aanzienlijken INBOEDEL, ten huize van Mejufvrouw WETERINGS in de Katerstraat te *Breda*.

Daags te voren op de gewone uren te zien.

De ondergeteekenden hebben de eer het geëerde publiek te berigten, dat hunne DILIGENCE van *Utrecht* op *Amsterdam* vice versa, van den 1sten Mei tot ultimo October, des namiddags ten 5, in plaats van ten 2 ure van Utrecht zal vertrekken, en dus in verband zal staan met de barge van Gorinchem.

Utrecht,
26 April 1834.

H. O. VAN MUNSTER.
J. H. F. VAN MUNSTER.

STOOMPACKET-VAART
TUSSCHEN
ROTTERDAM EN LONDEN.
IN DIENST VAN HET GENERAL POST OFFICE, VOOR
PASSAGIERS EN GOEDEREN.

De Stoompacketten der General Steam Navigation Company te Londen, in bovengemelde dienst, vertrekken geregeld van Rotterdam en Londen iederen Woensdag en Zaturdag; zijnde zulks van Rotterdam bepaald op:

Woensdag den 30 April, des namiddags ten 2 ure.
Zaturdag » 3 Mei » morgens » 7 »

Nadere inlichtingen bij de Agenten: J. W. SMITH & COMP. en P. A. VAN ES.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.
DIENST TUSSCHEN
ROTTERDAM en LONDEN.
STOOMBOOT DE BATAVIER, KAPITEIN DUNLOP.

Van Rotterdam naar Londen.

Dingsdag	29 April,	des namiddags		2½	ure.
Dingsdag	6 Mei,	»	morgens	9	»
Dingsdag	13	»	middags	12	»
Dingsdag	20	»	morgens	8½	»

Van Londen naar Rotterdam.

Zondag	4 Mei,	des morgens		11	ure.
Zondag	11	»	»	11	»
Zondag	18	»	»	8½	»

Dienst tusschen ROTTERDAM, NYMEGEN en KEULEN.

Van Rotterdam naar Nymegen.

Woensd.	30 April,	des morgens		7	ure.
Vrijdag	2 Mei,	»	»	7	»
Zaturdag	3	»	»	8	»
Zondag	4	»	»	9	»

Van Nymegen naar Keulen.

Dingsdag	29 April,	des morgens		5	ure.
Donderdag	1 Mei,	»	»	5	»
Zaturdag	3	»	»	5	»
Zondag	4	»	»	5	»
Maandag	5	»	»	5	»

Van Keulen naar Nymegen.

Woensd.	30 April,	des morgens		6	ure.
Donderdag	1 Mei,	»	»	6	»
Zaturdag	3	»	»	6	»
Maandag	5	»	»	8	»
Dingsdag	6	»	»	6	»

Van Nymegen naar Rotterdam.

Dingsdag	29 April,	des morgens		5	ure.
Donderdag	1 Mei,	»	»	6	»
Vrijdag	2	»	»	6	»
Zondag	4	»	»	6	»
Dingsdag	6	»	»	7	»

Dienst tusschen ROTTERDAM, ARNHEM en KEULEN.

Van Rotterdam naar Arnhem.

Donderdag	1 Mei,	des morgens		6	ure.
Dingsdag	6	»	»	6	»
Zondag	11	»	»	7	»

Van Arnhem naar Keulen.

Vrijdag	2 Mei,	des morgens		5	ure.
Woensd.	7	»	»	5	»
Maandag	12	»	»	5	»

Van Keulen naar Arnhem.

Dingsdag	29 April,	des morgens		6	ure.
Zondag	4 Mei,	»	»	6	»
Vrijdag	9	»	»	6	»
Woensd.	14	»	»	6	»

Van Arnhem naar Rotterdam.

Woensd.	30 April,	des morgens		9½	ure.
Maandag	5 Mei,	»	»	9½	»
Zaturdag	10	»	»	9½	»
Donderdag	15	»	»	9½	»

Dienst tusschen ROTTERDAM, ZIERIKZEE en GOES.

Van Rotterdam naar het Sas van Goes.

Dingsdag	29 April,	des morgens		7	ure.
Donderdag	1 Mei,	»	»	9	»
Zaturdag	3	»	»	10	»
Dingsdag	6	»	»	4	»

Van het Sas van Goes naar Rotterdam.

Woensd.	30 April,	des morgens		12	ure.
Vrijdag	2 Mei,	»	»	5	»
Zondag	4	»	»	6	»
Woensd.	7	»	»	7	»

. Ter versnelling van het tot der slagtoffers van de overstroomingen in *Noord-Braband*, zal strekken een gedeeltelijke opbrengt des geheelen Jaargang van het onderstaand Tijdschrift, hetwelk bij A. SCHIKHOFF, Boekdrukker en Boekverkooper te *Utrecht*, wordt uitgegeven en alom bij deszelfs correspondenten verkrijgbaar gesteld, onder den titel van:

DE GREGORIAAN, N°. 1,

of, bijdragen ter bevordering van het GREGORIAANSCH Kerkgezang onder de Koorleden der R. C. Kerk, behelzende *Inlichtingen*, *Proeven*, *Geschiedkundige Opgaven* en andere *mededeelingen* betrekkelijk gemeld gezang, verzameld door F. C. L., Organist te Boxt.

Elk nommer zal een of meerder in koper gegraveerde platen tot voorbeeld van de aan te halene stukken bevatten; en zal geregeld alle drie maanden verschijnen bij bovengemelden Drukker en Uitgever, bij wien, als ook bij deszelfs correspondenten, men tot ultimo April, voor de volgende nommers de prijs is ƒ 2,00 den Jaargang. Men vleit zich dat dit Werk, waarvan het doel is verkeerde speelwijze, door velen aangenomen, te doen opmerken en verbeteren, onder Organisten en Liefhebbers des te meer bijval zal vinden, terwijl het te gelijk tot een weldadig oogmerk bestemd is, waarom wij alle verdere aanprijzing overbodig achten.

De correspondenten zijn:

Te Amsterdam, *Wijmans*, *Burgmeijer*, *Gosling* en *Bongenhuizen* en *Palmer*; Almelo, *Sommer*; Amersfoort, *Frisa*; Arnhem, *Vermeulen*; Breda, *van Gulick* en *Hermkens*; 's Bosch, *Arkenstein*, *Gebr. Langenhuijsen*, *van Gemert en Zoon*; Deventer, *Robijns*; Grave, *van Dieren*; Groningen, *Sluizer*; 's Hage, *Ten Hagen*; Leiden, *Thijssens en Zoon*, *Langeveldt*; Nijmegen, *Herrngan*; Purmerende, *Bronsteringa*; Ravenstein, *van den Hevel*; Schiedam, *van Pinksteren*; Utrecht, J. R. *van Rossum* en *G. Bonning*.

Te BREDA, bij BROESE EN COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.